

Lichaamsversieringen:

In de gebieden van de Stille Zuidzee versieren zowel mannen als vrouwen hun lichaam. De blijvende lichaamsversieringen - scarificaties, kerftatoeages of littekentatoeages- zijn vooral van toepassing bij de volkeren met een donkere huidskleur, zoals de Papoea's (Papuas). De motieven van de kerftatoeages (zoals een krokodil) komen ook voor op de voorouderbeelden.

De priktatoeages (door prikken pigment onder de huid inbrengen) komen vooral voor bij de lichtebevolkingen zoals de Maori's in Nieuw-Zeeland. Ze werden beschouwd als tekens van een hogere sociale rang en ze hadden een belangrijke symbolische betekenis. Op Nieuw-Zeeland werden de mannen volledig getatoeëerd, de vrouwen alleen op de lippen en de kin.

De tijdelijke lichaamsbeschilderingen werden op ceremonieën zoals initiatierituelen aangebracht. Tijdens deze initiatiefeesten werden bij veel Melanesische volkeren piercings aangebracht. Bij de Danis in Irian Jaya (Papua) en op de Salomonseilanden werd het septum van de initiant doorboord om gekrulde neusornamenten aan te brengen. Oorringen werden in alle soorten materiaal gemaakt.

Ook bij conflicten speelden de versieringen een grote rol. Het is een herkenning van de groep met als doel de vijand af te schrikken. Deze motieven zijn ook terug te vinden op de schilden en beelden. De pigmentkleuren bestonden vooral uit wit, rood (roodbruin) en zwart. De objecten werden regelmatig herschilderd om de kleuren fris en krachtig te houden.

Naast tatoeages, scarificaties en lichaamsbeschilderingen tooiden de volkeren uit de Stille Zuidzee zich met allerlei sieraden: hoofdtoeien zoals kammen, neus- en oorsieraden, halssnoeren met borsthangers, armbanden, beenringen en heupsieraden. Ze werden uit verschillende materialen gemaakt zoals hout, kokosnoot, vezels, vruchtenpitten, schelpen, veren, hoorn, casouaribeen en menselijk been. Metaal ontbreekt: de Melanesische bevolking heeft vóór de komst van de Europeanen geen gebruik kunnen maken van bronzen en ijzeren gereedschappen. Het vervaardigen van beelden en dergelijke, alsook van diverse vormen van sierkunst gebeurde dan met behulp van stenen bijlen en werktuigen die waren gemaakt van schelp en dierentanden (zoals haaiantanden). De sieraden zijn kostbare voorwerpen wat verklaart waarom ze als munt (geld) werden gebruikt. Bepaalde materialen werden verkregen via ruilhandel. Zo ruilden bewoners van de kust onder andere parelmoer en schelpen voor varkenstanden, rattenwervels en ander materiaal met de inlanders . Glaskralen werden ingevoerd via Europese zeelui, handelaars en missionarissen. Aangezien glaskralen dus een importproduct waren en relatief zeldzaam, werd het bezit ervan als waardevol en prestigeverhogend beschouwd. Sieraden vervaardigd uit glaskralen waren statusvoorwerpen die de eigenaar binnen de gemeenschap een groot aanzien gaven. Deze sieraden werden ook dikwijls als bruidsschat gegeven.. Bruidsschatten hadden zowel een symbolische als een aanzienlijk financiële waarde. De inbreng van deze bruidsschatten door de vrouw was een verrijking voor de familie van de echtgenoot. Sieraden en het Mana (bovennatuurlijke kracht) dat er aan werd toegeschreven waren nauw met elkaar verbonden.

De Hei-tiki van de Maori's, een van de bekendste voorwerpen van de Polynesische eilanden was een symbool van de hoge afkomst van de drager. De Kapkak is een sieraad dat vervaardigd is uit Tridacna- schelp, waar een concentrisch en ajour gesneden schildpadharnasfiguur aan wordt bevestigd. Men gaf de voorkeur aan de Karett- schildpad omdat die het meest geschikt is vanwege de mooi gemarmerde bruine kleur. Door middel van een warmtebron (heet water of vuur) werd de schildpadschaal week en vlak gemaakt. Daarna kon men de opengewerkte figuratie aanbrengen. Het ornament van de schildpadschaal werd dan op een ronde gepolijste schijf uit de tridacna-schelp bevestigd door doorboringen in het centrum en werden beide delen aan elkaar verbonden.

In Melanesië heeft het wild zwijn een belangrijke symbolische betekenis. Het dier verwijst naar de voorouders en zijn tanden gelden waarschijnlijk ook als symbolen van kracht. In Vanuatu werd de gekrulde wildvarkenstand voor het contact met het Westen gebruikt als betaalmiddel.